

نه یا هشت یا هفت نفر نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم بودیم که فرمود: «آیا با رسول الله بیعت نمی کنید؟».

از عوف بن مالک اشجعی رضی الله عنه روایت است که می گوید: نه یا هشت یا هفت نفر نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم بودیم که فرمود: «أَلَا تُبَايِعُونَ رَسُولَ اللَّهِ؟»: «آیا با رسول الله بیعت نمی کنید؟» در حالی که ما تازه بیعت کرده بودیم؛ از این رو گفتیم: ای رسول خدا، ما با شما بیعت کرده ایم. باز فرمود: «أَلَا تُبَايِعُونَ رَسُولَ اللَّهِ؟»: «آیا با رسول الله بیعت نمی کنید؟» ما دستان مان را دراز کردیم و گفتیم: ما با شما پیمان بسته ایم؛ اینک بر سر چه چیزی با شما بیعت کنیم؟ فرمود: «عَلَى أَنْ تَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَالصَّلَاةِ الْحَمْسِ وَتُطِيعُوا اللَّهَ»: «بر اینکه الله را عبادت کنید و هیچ چیز و هیچکس را شریکش نسازید و نمازهای پنجگانه را به جای آورید و از الله اطاعت نمایید». و سخنی را به آرامی زمزمه کرد: «وَلَا تَسْأَلُوا النَّاسَ شَيْئًا»: «و اینکه از مردم چیزی نخواهید». پس از آن، برخی از این افراد را دیدم که وقتی تازیانه ی یکی از آنها به زمین می افتاد، از کسی نمی خواست آن را بردارد و به او بدهد.

[صحیح است] [به روایت مسلم]

از عوف بن مالک اشجعی رضی الله عنه روایت است که می گوید: (رسول الله صلی الله علیه وسلم به ما که تازه با ایشان بیعت کرده بودیم و نزد ایشان نشسته بودیم، فرمود: آیا با رسول الله بیعت نمی کنید؟). این بیعت در شب عقبه و قبل از بیعت برای هجرت و جهاد و صبر بر آن بوده است. پس ما گفتیم: (ای رسول خدا، ما با تو بیعت کردیم). سپس فرمود: (آیا با رسول الله بیعت نمی کنید؟). در روایت ابوداود آمده که رسول الله صلی الله علیه وسلم این را سه بار فرمود. در ادامه عوف بن مالک می گوید: (دستان مان را برای بیعت دراز کردیم و گفتیم: ای رسول خدا، ما قبلا با شما بیعت کردیم، اکنون در چه مورد با شما بیعت کنیم؟) فرمود: «در اینکه الله را عبادت کنید». یعنی با شما بیعت می کنم که تنها الله را عبادت کنید «و چیزی را با او شریک نسازید و نمازهای پنجگانه را بخوانید». چنانکه در روایت ابوداود بدان تصریح شده است. «و در هر آنچه الله متعال شما را بدان امر نموده یا هر آنچه از آن نهی کرده، از او اطاعت کنید». و سخنی را به آرامی گفت: بر خلاف سخنان قبلی؛ چون سخنان قبلی وصیت و سفارشی عمومی بود اما این جمله مخصوص برخی از آنها بود. و آن اینکه: «از مردم چیزی درخواست نکنید». قرطبی رحمه الله می گوید: «این توصیه به مکارم اخلاقی و دوری از تحمل منت های دیگران و بزرگداشت صبر بر درد و ریج نیازمندی و بی نیازی از مردم و حفظ عزت نفس می باشد». عوف می گوید: برخی از این افراد را دیدم که وقتی تازیانه ی یکی از آنها به زمین می افتاد، از کسی نمی خواست آن را بردارد و به او بدهد. با اینکه منظور رسول الله صلی الله علیه وسلم عدم تقاضای مال از مردم بود، اما آنها سخن ایشان را بر وجه عام آن حمل کردند که بیانگر دوری از هر چیزی است که می تواند درخواست و تقاضا نامیده شود، هرچند کوچک و بی مقدار باشد. حدیث مذکور همسویی قول و عمل سلف صالح و تطبیق عملی و علمی را توسط ایشان به تصویر می کشد که آن را از رسول الله صلی الله علیه وسلم فرا می گرفتند؛ و امام احمد از ابوذر رضی الله عنه روایت می کند که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «وَلَا تَسْأَلَنَّ أَحَدًا شَيْئًا وَإِنْ سَقَطَ سَوْطُكَ، وَلَا تَقْبِضْ أَمَانَةً»: «از هیچکس چیزی نخواه حتی اگر تازیانه ات بر زمین افتاد [از کسی نخواه که آن را به تو بدهد] و امانتی را قبول نکن».

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

